

betale de Vogne, som vedkommende Militære rekvirere hos Landboerne, og for det Andet maa han indrømme mig, at disse Vognes Konstruktion ofte er meget ubehølig for Befordring af Syge. Man kan undertiden kun have to à tre Mand i en saadan Vogn, og hvis det er meget syge Personer, som skulde befordres liggende i Vognen, kan man kun have een saadan Syg i den. Det er vistnok et stort Spørgsmaal, om man ikke vilde staa sig ligesaa godt ved hertil at indrette en hensigtsmæssig Vogn for hver Afdeling, som man kunde indrette saaledes, at den kunde tage ti Passagerer, og naar man dernæst leiede Feste til og fra bestemte Steder. Man kunde da tillige indrette Vognen saaledes, at Lægen kunde følge med den sammen med de Syge, thi det er ikke saa sjældent Tilfældet — jeg har set det flere Gange i mit Liv — at Lægen, naar han har hjørt paa sin egen Vogn, ikke har villet staa af for at se til den Syge. Jeg kjender saaledes et Exempel paa, at Lægen ikke vilde se til en syg Militær, idet han sagde, at han kom sig nok, men den nævnte Militær havde nogle Limer derefter. Jeg tror derfor, det kunde være hensigtsmæssigt, at Lægen og den Syge hjørte paa den samme Vogn, thi Lægen var da altid nær ved Haanden. — Det ærede Medlem rettede den Bebreidelse imod Udvalget — ikke imod mig, men imod hele Udvalget — at det ikke havde stillet Forslag om en ny Maade til at faae disse Kjørsler præstere paa i Stedet for de nugældende Bestemmelser, som vi tage bort, men jeg frygter for, at det ærede Medlem, dersom Udvalget var fremkommet med den Tanke, jeg her har udtalt, vilde have sagt, at vi ikke vare sagkyndige nok, og at han derfor ikke vilde gaa med til et saadant Forslag. Jeg har nu det Haab, at det ærede meget sagkyndige Medlem vil komme Udvalget til Hjælp med at faae en Bestemmelse ind i Loven, som passer baade til den Anskuelse, vi gjøre gjældende, og til den, han gjør gjældende. — Det ærede Medlem for Solbæk Amts 5te Valgfreds (Nasmussen) mente, at jeg forgubede denne Lov. Det vil jeg just ikke sige, men jeg indrømmer, at jeg er en Ven af den. Jeg er en Ven af alle Love, som søge at lægge Skatter og Byrder lige paa Alle, og denne Grundsætning vil jeg hævde, saalænge jeg har Sæde i dette Thing. Dette vedkjender jeg mig. Dersom vi nu vedtoge Ændringsforslaget under Nr. 12, gad jeg nok vide, hvorfor vi skulde sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse, thi Ordningen ved Sættningen bliver jo da ved det Gamle, og med Hensyn til det andet Afsnit

har jeg allerede sagt, at Sogneraadet har Ret til at ordne Forholdet paa den Maade, som er foreslaaet her i Lovforslaget. Naar vi altsaa ikke ville tage Lovforslaget med den Grundtanke, hvormed det nu foreligger, kan jeg ikke se, hvorfor vi skulde sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse.

Cornelius Petersen; Jeg kunde jo nok have ønsket at høre den ærede Minister udtale sig, før jeg fik Ordet; men jeg er nu saa heldig at vide hans Mening saa temmelig nøie, da jeg var Medlem af det Udvalg, der forrige Aar var nedsat, skjøndt der kom vi ikke saa vidt — desto værre, vil jeg tilføie —, at vi kom til nogen egentlig Forhandling med den meget ærede Minister, hvorved jeg tror, at der vilde være langt mere Udbytte til, at vi den Gang fra ham kunde have opnaaet den Indrømmelse, som jeg lægger saa megen Vægt paa; i det Mindste blev det sagt os i Udvalget — jeg tror da ikke, at det kan være usømmeligt at nævne det —, at den ærede Minister var tilbøielig til at gaa ind paa visse Indrømmelser. Jeg kunde nu gjerne forresten tie stille og blot sige, at jeg slutter mig til det ærede Medlem for Solbæk Amts 5te Valgfreds (Nasmussen); jeg staar i samme Stilling som han; jeg kan ikke gaa ind paa Loven, hvis den ikke kan faae den Bedøielse, at, naar der er Enighed tilstede i en Kommune, eller Flertallet i den ønsker det, saa maa man der være fri for at blive pint ind under dette Betalingsystem, som der her er lagt saa megen Vægt paa, og som kaldes for saa frihedsaffjænt og saa lighedsrigtigt. Dersom det Forslag, som er stillet af Halvdelen af Udvalgets Medlemmer, det under Nr. 12, ikke bliver vedtaget, kan jeg, som sagt, ikke gaa ind paa Loven. Dersom det Forslag bliver vedtaget, sagde den ærede Ordfører for den anden Del af Udvalget, nemlig det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgfreds (Thorup), saa fik Loven ingen Betydning. Det er en mærkelig Udtalelse; han sagde nemlig, at man skulde blive ved det Gamle, hvis et Forslag som det blev vedtaget. Hvor kan det ærede Medlem faae det ud, han saar jo Lov til at bruge Loven helt og holdent, som han anbefaler; her bliver man ikke staaende ved det Gamle, han kan faae Lov til at more sig med Dictation, saameget han vil, og kan faae Lov til at leie det bort og at betale det, men han er saa frihedsaffjærlig — hvis jeg maa tillade mig at bruge dette Udtryk —, at han ikke vil tillade Andre at faae det samme Arbejde udført uden at betale hinanden